

JACEK UGLIK

tak,
żyjemy w lesie,
schowani w chałupie po niemcu
ale chyba hodujemy w sobie szczęście
mimo że chleję wodę
i bywam dla ciebie podły

pamiętasz, jak prosiłem cię
żebyś narysowała tę scenę
i umieraliśmy ze śmiechu?

scenę, w której we dwóch stoimy
po kostki w śniegu
i palce nam kostnieją
a on mówi, rzucając przed siebie
papierosa: „może to nie jest
dobry czas na rozmowę, dzwonię do sławka”

nie narysowałaś, ale udało nam się uciec
pierwszy raz leciałaś samolotem
na miejscu
już w hałasie obcych języków
patrzyliśmy jak jakieś kurwy zamykają
nam przed nosem tate modern gallery
a przecież możemy już nigdy nie mieć
drugiej szansy

wiersz na rok, maj '12

miłość w jednej śpi skarpecie
ma osiem zębów i ciepłe palce
wpełzające do mojego ucha

miłość jasna jak światła szwecji
patrzy na mnie wielkimi oczami
i mówi ta TA/TA ta